

SOBRE EL TOPÒNIM DE MONTAVERNER

Ple: 21 de març de 1995

Autor: Xavier Casp

Encara que en llatí la paraula és taberna (casa de fusta) i en algun document antic valencià es troba escrit taberna (*són molt escassos; un exemple: concretament referit a MONTAVERNER, en la Crònica de Jaume I podem llegir MONTABERNER, foli 184-girat*), podem dir que des de ben antic el trobem documentat com a TAVERNA, per eixemple en els mateixos sermons de Sant Vicent es parla prou a sovint de “taverna”.

Per això, tot lo referit a “taverna”, ho trobem en v generalment.

Quant a la toponímia, tots acudim, principalment, als mateixos documents, que repetixen o es valen d'ells els tractadistes posteriors (M. Sanchis Guarner, el Diccionari Català-Valencià-Balear, Emili Beüt, etc. i on més ho trobem tractat recentment és en el llibre *Documentos y datos para un estudio toponímico de la Región Valenciana*, de M.ª Desamparados Cabanes Pecourt, Ramón Ferrer Navarro i Abelardo Herrero Alonso).

En resum, es prou evident que, com en els casos de Tavernes Blanques i de Tavernes de Valldigna, MONTAVERNER, en valencià, correspon ser escrit en v, MONTAVERNER.